

[Indenrigsministeren.]

Forslagsstillerne anfører, at der må være tid til at forberede gennemførelsen af en reform. Det er jeg helt enig i, men en forestilling om, at det hele kan foregå og gennemføres i løbet af et par måneder, er i hvert fald for mig at se udtryk for en urealistisk tankegang. Jeg må gentage, at det drejer sig om komplicerede problemer, som udvalget ganske vist skal arbejde hurtigt med, men det kræver sin tid, for at overgangsproblemerne kan belyses rigtigt, og for at vi kan få overblik over de økonomiske problemer i det, vi her beskæftiger os med.

Lone Nielsen: Det er karakteristisk, at størstedelen af helsesektoren er offentlig — ud fra almindelige sundhedsmæssige og sociale principper — hvorimod der er betydelige private elementer i den del af helsesektoren, som har med lægemiddelforsyningen at gøre. Det finder vi i socialdemokratiet uheldigt, først og fremmest fordi det giver en uren organisationsform, der uundgåeligt vil medføre en konflikt mellem samfundets bestræbelser for at begrænse medicinforbruget og ønsket i fabriktions-, detail- og engrosleddet om vækst i afsætningen. Vi har den principielle opfattelse, at den samlede helsesektor i det moderne samfund helt er et offentligt virksomhedsområde. Det vil sige, at lægemiddelforsyningen ligesom for eksempel sygehusvæsenet og sygekassevæsenet bør drives af det offentlige.

Det må være et krav såvel fra samfundets side som fra forbrugerne, at der er tilstrækkeligt med lægemidler til stede for forbrugerne i den højest mulige kvalitet og til de lavest mulige priser. De stadig stigende krav, såvel hvad kvalitet som sikkerhed angår, vil nødvendiggøre en kraftig strukturrationalisering af lægemiddelforsyningen, specielt apotekervæsenet. Det er en opgave, som vi mener mest hensigtsmæssigt gennemføres af det offentlige.

Med disse bemærkninger som udgangspunkt ser vi med den største sympati på SF's forslag om fremstilling og distribution af lægemidler. Forslaget fra SF er jo meget kortfattet, og vi betragter det som bl. a. et ønske om en principbeslutning her i folketinget om en samfundsovertagelse af detail- og engrosleddet inden for forsyningen af

lægemidler. Dette princip kan socialdemokratiet tilslutte sig, idet socialdemokratiets målsætning med hensyn til lægemiddelforsyningen som allerede nævnt forudsætter en samfundsovertagelse af apotekerne og engrosvirksomhederne.

Selve strukturen i detailledet, altså apotekerne, er meget forældet. Samtlige apoteker, store som små, har en produktion af lægemidler, samtidig med at de varetager selve distributionen af lægemidler. At apotekerne skal opretholde muligheden for en hjemmeproduktion, er urationelt og personalekrævende i forhold til den hovedopgave, apotekerne har, nemlig at være detailed for lægemidler.

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at sige noget som helst om detaljer med hensyn til strukturen ved en sådan nyordning på dette område. Sverige bliver ofte brugt som et foregangsland ved nye fremskridt, men i denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at socialdemokratiet er af den opfattelse, at Sveriges løsning ikke ukritisk bør kopieres. Vi må finde frem til en struktur, som passer bedre til danske forhold.

Konflikten mellem producenternes ønske om størst mulig afsætning og samfundets bestræbelser for at begrænse medicinforbruget medfører ligeledes, at det offentlige bør overtage informationen vedrørende lægemidler såvel over for forbrugerne som over for læger og farmaceuter. Det vil sige, at den nuværende uhæmmede og til tider helt usalige reklamevirksomhed, som udvises fra producenternes side, og som kun udvises ud fra konkurrencemotiver, erstattes af en informationsvirksomhed, der udelukkende er baseret på et videnskabeligt grundlag og dermed strengt objektiv.

Man kunne godt forestille sig, at det nuværende apotekervæsen og engrosleddet blev erstattet af et af samfundet oprettet selskab, der havde forskellige opgaver; bl. a. at sørge for indkøb af medicinske specialiteter, råvarer og sygeplejeartikler, at gennemføre den produktion, der i dag finder sted i engrosleddet og på apotekerne, at varetage distributionen af lægemidler til forbrugerne via det eksisterende net af apoteker, og endelig som noget meget vigtigt at varetage informationsopgaven over for forbrugerne, lægerne og farmaceuterne.